

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **Ing. I. M., L., IČO X., o uložení poriadkovej pokuty a o návrhu na prerušenie konania**, na odvolanie Ing. I. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. augusta 2012 č. k. 38K 39/95-1305 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2012 č. k. 38K 39/95-1345, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 13. augusta 2012 č. k. 38K 39/95-1305 a Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2012 č. k. 38K 39/95-1345 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil úpadcovi Ing. I. M. poriadkovú pokutu 600,-- eur.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením z 30. 06. 1999 č. k. 38K 39/98-333 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Ing. I. M., L.

Správkyňa konkurznej podstaty JUDr. D. J., D. doručila súdu 2. apríla 2012 správu o činnosti správcu, v ktorej uviedla, že úpadca jej neodovzdal súpis majetku, zoznam aktív a pasív v zmysle § 17 ZKV s uvedením dlžníkov, veriteľov aj ich adries a ani iné potrebné listiny, a to i napriek skutočnosti, že na ich predloženie bol písomne vyzvaný správcom konkurznej podstaty a tiež súdom výzvami z 9. februára 1999, 30. júna 1999, 6. augusta 1999 a 6. februára 212.

Súd preto úpadcu predvolal na informatívny výsluch na 2. júla 2012 z dôvodu spísania zápisnice o zozname majetku a odovzdaní potrebných listín správcovi konkurznej podstaty v zmysle § 53 O. s. p. Úpadca sa na informatívny výsluch nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, správcovi konkurznej podstaty neodovzdal potrebné listiny, preto mu súd v zmysle § 53 ods. 1 O. s. p. uložil poriadkovú pokutu vo výške 300,-- eur uznesením č. k. 38K 39/95-1292 z 3. júla 2012.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že opätovne úpadcu predvolal na informatívny výsluch na 13. augusta 2012 a riadne ho upozornil na možnosť uloženia poriadkovej pokuty v zmysle § 53 ods. 1, ods. 2 O. s. p. Úpadca sa na informatívny výsluch nedostavil, svoju neúčasť riadne neospravedlnil a do dnešného dňa správcovi konkurznej podstaty neodovzdal predmetné listiny, preto mu súd v zmysle § 53 ods. 1 O. s. p. opäť uložil poriadkovú pokutu vo výške 600,-- eur, nakoľko svojim konaním hrubo sťažuje postup súdu v konaní, čím sa dopúšťa trestného činu marenia konkurzného konania.

Proti tomuto uzneseniu podal úpadca odvolanie. Navrhol napadnuté uznesenie po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky zrušiť. K odôvodneniu rozhodnutia o uložení pokuty uviedol, že je práceneschopný, a preto nemá dôvod vykonávať akékoľvek úkony v prebiehajúcim spore. Tvrdil, že uvedená skutočnosť je súdu aj správcovi konkurznej podstaty známa.

Odvolateľ ďalej vyslovil názor, že ustanovenie § 47 ods. 2 O. s. p. je v rozpore s článkom 48 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko súd neskúma, či sa adresát v mieste zdržuje a je schopný zásielku prijať, či adresátovi bolo skutočne doručené oznámenie o uložení zásielky, či ho našiel, a oznámenie o uložení zásielky a potvrdenie o tom nedáva štátny orgán, ale subjekt súkromného a obchodného práva.

Uviedol, že všetky podklady odovzdal správcovi konkurznej podstaty a zabezpečil, aby aj jeho osobné imanie, ktorým v tom čase disponoval, bolo dopravené správcovi konkurznej podstaty. Získal odškodné vo výške 15 miliónov, a ak má súd záujem, môže si informácie ohľadne jeho hospodárenia preveriť na adrese - E.

Vzhľadom na tvrdený nesúlاد ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. s článkom 48 ústavy, žiadal podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. konanie prerušiť a vec predložiť ústavnému súdu, nakoľko všeobecné súdy nie sú legitimované preskúmavať súlad zákonov s ústavou.

Napadnutým uznesením z 18. októbra 2012 č. k. 38K 39/95-1345 súd prvého stupňa návrh Ing. I. M. z 10. septembra a 24. septembra 2012 na prerušenie konania sp. zn. 38K 39/95 a podania podnetu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Ing. I. M. svoj návrh, podaný podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ druhá veta O. s. p. odôvodnil nesúlادom ustanovenia § 47 ods. 2 a § 119 ods. 3 O. s. p. s článkom 12 ods. 1 v spojení s článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a vyslovil názor, že účasť práceneschopného účastníka na pojednávaní porušuje princíp rovnosti zbraní, nakoľko množstvo medicínskych diagnóz znemožňuje riadne chápanie deja a procesu.

Súd prvého stupňa po opise priebehu konkurzného konania zdôraznil skutočnosť, že bez svojej úvahy, nemá povinnosť automaticky a bezodkladne vec postúpiť ústavnému súdu, že uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu bolo potvrdené odvolacím súdom, o predmete konania teda už bolo právoplatne rozhodnuté, v dôsledku čoho aplikácia ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. neprichádza úvahy. Ďalej poukázal na ustanovenie § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb., v zmysle ktorého nie je primerané, aby sa v konkurznom konaní postupovalo podľa ustanovení o prerušení konania.

Úpadca sa neuspokojil ani s týmto rozhodnutím súdu prvého stupňa a podal proti nemu odvolanie. Uviedol, že požiadal o prerušenie konania z dôvodu účasti na pojednávaní, respektíve pojednávania počas práceneschopnosti, ako aj pre prípad doručovania zásielok, nakoľko súd neskúma, či sa adresát v mieste zdržuje a je schopný zásielku prijať, či adresátovi bolo skutočne doručené oznámenie o uložení zásielky, či ho našiel, a že oznámenie o uložení zásielky a potvrdenie o tom nedáva štátny orgán, ale subjekt súkromného a obchodného práva. Úpadca ďalej zotrval na tvrdeniach, uvedených v návrhu na prerušenie

konania, ako aj vo vyššie uvedenom odvolaní a vyslovil názor, že jeho návrh je dôvodný a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec predložiť na rozhodnutie ústavnému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolania nie sú opodstatnené.

Odvolateľ podal návrh na prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b/ druhá veta O. s. p., ktorý odôvodnil tým, že ustanovenie § 47 ods. 2 O. s. p. je v rozpore s článkom 48 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko súd neskúma, či sa adresát v mieste zdržuje a je schopný zásielku prijať, či adresátovi bolo skutočne doručené oznámenie o uložení zásielky, či ho našiel, a oznámenie o uložení zásielky a potvrdenie o tom nedáva štátny orgán, ale subjekt súkromného a obchodného práva. Súčasne namietal rozpor ustanovenia § 119 O. s. p. s uvedenými článkami ústavy z dôvodu, že účasť na pojednávaní práceneschopného účastníka, je porušením zásady rovnosti zbraní.

Podľa § 47 ods. 2 O. s. p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 119 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh

posúdil. Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Podľa čl. 46 každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa § 41 ods. 2 O. s. p. **každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.**

Z **obsahu** podania odvolateľa vyplýva, že **namieta aplikáciu ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p.** K uvedenému je potrebné uviesť, že aplikáciou ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti súdy zaoberali a naďalej jej venujú pozornosť, pričom postup súdov už aj usmernili judikatúrou, v zmysle ktorej predpokladom postupu podľa tohto ustanovenia je, že adresát sa zdržuje v mieste doručenia, hoci aj prechodne, čo musí doručovateľ spoľahlivo zistiť. Rovnako je potrebné adresáta informovať o dni a hodine opätovného doručenia, ako aj o uložení listiny, na pošte alebo na orgáne obce.

Nerešpektovanie stanoveného postupu má za následok neúčinnosť doručenia. Na základe uvedeného je nutné konštatovať, že neobstojí tvrdenie odvolateľa v tomto smere.

Ústavou a Listinou základných práv a slobôd zaručené právo na súdnu ochranu (čl. 46 ústavy, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd), okrem iného ukladá všeobecným súdom, aby vo svojom konaní dodržiavali zákonom stanovený postup. Odročenie pojednávania upravuje ustanovenie § 119 O. s. p., podľa ktorého môže byť pojednávanie odročené len z dôležitých dôvodov, ktoré musia byť oznámené. Dôvodom na odročenie pojednávania je aj zdravotný stav účastníka, alebo jeho zástupcu. Podľa judikatúry súdov (napríklad R 31/1995) choroba účastníka môže byť dôvodom na odročenie pojednávania, a konanie súdu v takomto prípade môže byť posúdené ako odňatie možnosti konať pred súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 119 O. s. p. zabezpečuje právo účastníka na spravodlivý proces a nie je v rozpore s namietaným článkom ústavy, preto ani druhé tvrdenie odvolateľa nebolo možné akceptovať.

Vzhľadom na obsah návrhu odvolateľa a skutočnosť, že ani odvolací súd nedospel k záveru, že ustanovenie § 47 ods. 2 a § 119 O. s. p. sú v rozpore s ústavou, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2006, sp. zn. 1 Obdo V 73/2006, podľa ktorého v rámci skúmania podmienok na postup podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. je všeobecný súd oprávnený posudzovať, či zákon je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, súd prvého stupňa postupoval správne, keď vec nepredložil na rozhodnutie ústavnému súdu. Týmto postupom súdu nejde o prekročenie jeho právomoci, preto odvolací súd napadnuté uznesenie o prerušení konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Vo veci o uložení poriadkovej pokuty krajský súd ako súd prvého stupňa rozhodoval v konkurznom konaní. Právna úprava konkurzného a vyrovnávacieho konania obsahuje ustanovenia hmotného aj procesného práva. Podporne v konkurznom konaní treba, pokiaľ ZKV neustanovuje inak, použiť ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 66e ods. 1 ZKV).

Konkurzný súd uznesením uložil úpadcovi Ing. I. M., poriadkovú pokutu podľa § 53 ods. 1 O. s. p. za sťažovanie postupu súdu.

Úlohou súdu v konaní je v súčinnosti so všetkými ktorí sa ho zúčastňujú, zistiť čo najúčelnejšie skutkový stav a robiť vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Správcovi konkurznej podstaty v rámci jeho funkcie zákon zveruje činnosti, ktoré majú napomôcť k naplneniu účelu konkurzu, t. j., dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Do náplne správcu konkurznej podstaty okrem iného patrí zostavovať súpis podstaty podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženým úpadcom.

Podľa ustanovenia § 17 ZKV úpadca je povinný do 15 dní od doručenia výzvy súdu alebo správcu zostaviť a odovzdať správcovi zoznam svojich aktív a pasív s uvedením svojich dlžníkov, veriteľov aj ich adries, odovzdať správcovi svoje obchodné knihy, aj všetky potrebné doklady a poskytnúť mu potrebné vysvetlenia. Predložený zoznam aktív a pasív musí úpadca podpísať a výslovne uviesť, že je správny a úplný. Výzva musí obsahovať poučenie o trestnoprávných následkoch nesplnenia týchto povinností.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 druhá veta ZKV, ak úpadca nesplnil povinnosti podľa § 17 ods. 1 a 2, uloží mu súd, aby sa dostavil na spísanie zápisnice o zozname majetku a aby vydal potrebné listiny správcovi.

Z obsahu spisu vyplýva, a nie je to ani sporné, že úpadca na výzvy súdu ohľadne informatívneho výsluchu, ktoré mu boli doručené 19. júna 2012 a 14. júla 2012, neodpovedal a ani na ostatný výsluch 14. júla 2012 neprišiel. Svoju práceneschopnosť ku dňu vydania uznesenia o uložení pokuty ani v odvolacom konaní nedokladoval. Z uvedeného je zrejmé, že opakovane sťažoval postup súdu, čo zasiahlo do konania a rozhodnutia súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že úpadca svojím konaním skutkovo naplnil ustanovenie § 53 ods. 1 O. s. p., preto podľa § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. decembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová